

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Sa/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7022200588
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Raganová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7022200588.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach sudkyňou JUDr. Janou Raganovou, v právnej veci žalobcu: mal. X. X., nar.: XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť: Turecká republika, bez platného cestovného dokladu toho času umiestnená v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce, Bitúnková 14, Sečovce, zastúpená zákonným zástupcom - matkou: S. X., nar.: XX.XX.XXXX, štátne príslušnosť Turecká republika, trvale bytom Turecko, toho času tiež umiestnená v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce, Bitúnková 14, Sečovce, zastúpená: Centrom právnej pomoci, so sídlom Račianska cesta 71, Bratislava, IČO : 30798841, Kancelária Košice, ul. Murgašova 3, Košice proti žalovanému: Mobilná jednotka Policajného zboru Bratislava, ul. Regrútska 4, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA5-1325-013/2022-AV zo dňa 23.09.2022, takto

rozhodol:

- I. Konanie z a s t a v u j e.
- II. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Správnu žalobou zo dňa 12.10.2022, doručenou Krajskému súdu v Košiciach dňa 26.10.2022, sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA5-1325-013/2022-AV zo dňa 23.09.2022 a prepustenia žalobkyne zo zaistenia.
2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 18.10.2022 uviedol, že má za to, že zaistenie žalobkyne vychádza zo zisteného skutkového stavu veci a teda z podkladov, ktoré si žalovaný zabezpečil k vydaniu napadnutého rozhodnutia. Zaistenie žalobkyne na účel administratívneho vyhostenia považuje za účelné, efektívne, vecne správne a v každej časti aj dostatočne odôvodnené.
3. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 04.11.2022.
4. Podaním doručeným súdu elektronicky dňa 31.10.2022 zobrala žalobkyňa späť svoju žalobu, nakoľko sa jej zákonní zástupcovia rozhodli dobrovoľne vrátiť do krajiny pôvodu aj s ich deťmi.
5. Podľa § 63 prvá a druhá veta zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), žalobca môže do vydania rozhodnutia správneho súdu vziať žalobu späť, a to sčasti alebo celkom. Ak je žaloba vzatá späť celkom, správny súd konanie zastaví.
6. Podľa § 99 písm. a) SSP, správny súd konanie uznesením zastaví, ak žalobca vzal žalobu späť skôr, ako správny súd vo veci rozhodol.
7. Späťvzatie žaloby je vyjadrením dispozičného oprávnenia žalobcu, ktoré mu umožňuje disponovať s konaním a jeho predmetom. V prípade, že žalobca prejaví vôľu nepokračovať v konaní začatom z jeho podnetu formou procesného úkonu späťvzatia žaloby, súd konanie zastaví.

8. Nakoľko žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť, správny súd podľa § 99 písm. a) SSP konanie zastavil.

9. Z úradného záznamu spísaného na tunajšom súde po telefonickom rozhovore so zástupcom žalovaného ako aj zo zamestnancom ÚPZC Sečovce je zrejmé, že v čase nariadeného pojednávania žalobkyňa aj so svojimi rodičmi bola ešte stále v zaistení a boli robené prípravné úkony na jej prepustenie z dôvodu požiadania jej zákonných zástupcov o vrátenie do krajiny pôvodu.

10. Podľa § 170 písmeno b) SSP žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené.

11. Podľa § 171 ods. 1 SSP ak účastník konania procesne zaviniť odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania.

12. Ak bola žaloba odmietnutá alebo bolo konanie zastavené platí všeobecná zásada, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Z tejto všeobecnej zásady existuje zákonná výnimka zakotvená v ustanovení § 171 SSP, a to ak účastník konania procesne zaviniť odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania. Zásada zodpovednosti za zavinenie zakotvená v ustanovení § 171 SSP znamená, že trovy je povinný platiť ten z účastníkov konania, ktorý zaviniť, že vznikli. Zmyslom využitia tejto zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím správneho súdu tomu, kto ich vznik zaviniť. Pri zastavení konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady trov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov konania z procesného hľadiska zaviniť zastavenie konania. Kritérium procesného zavinenia je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby bolo konanie zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť a teda a nie procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke; v takom prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatie návrhu. Nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva, a preto otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu v zmysle vyššie uvedeného objektívneho hľadiska je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, a teda z hľadiska výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (napr.: 7M Cdo 1/2014).

13. Podanou správnu žalobou zo dňa 12.10.2022 sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia o jej zaistení.

14. Podľa § 221 ods. 1 SSP žalobca sa môže správnu žalobou domáhať zrušenia rozhodnutia o zaistení, o predĺžení zaistenia, o predĺžení lehoty zaistenia vydaného podľa osobitného predpisu alebo určenia takého rozhodnutia za nezákonné, ak bol žalobca zo zaistenia prepustený. Účelom správnej žaloby podľa § 221 ods. 1 SSP je teda preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vo veciach zaistenia a dosiahnutie následného prepustenia zadržaného sťažovateľa. Správny súd konajúci o správnej žalobe podľa § 221 ods. 1 SSP môže podľa povahy veci rozhodnúť štyrmi spôsobmi. Prvým je zrušenie preskúmaného rozhodnutia a nariadenie bezodkladného prepustenia sťažovateľa zo zaistenia. Druhým spôsobom rozhodnutia je priame nahradenie preskúmaného rozhodnutia rozhodnutím správneho súdu o uložení miernejšieho donucovacieho opatrenia. Tretím spôsobom je zrušenie preskúmaného rozhodnutia a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie bez nariadenia bezodkladného prepustenia. Štvrtým spôsobom je určenie nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia, ak sťažovateľ bol po vykonanom zaistení ale ešte pred rozhodnutím správneho súdu zo zaistenia prepustený.

15. Podanou žalobou (ktorú neskôr zobral späť) sa žalobkyňa domáhala nariadenia prepustenia žalobkyne zo zaistenia, nakoľko má za to, že rozhodnutie o zaistení je nezákonné pre jeho nepreskúmateľnosť. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na vyššie zmienené štyri zákonom upravené

(§ 230 SSP) varianty postupu správneho súdu pri rozhodovaní o žalobe podľa § 221 SSP, ktorý v zmysle § 206 ods. 3 SSP posudzuje správnu žalobu neformálne a nie je viazaný žalobnými bodmi z čoho možno usudzovať, že zákonodarca kladie dôraz na preskúmanie rozhodnutí vo veciach zaistenia a len ich zrušenie z dôvodu zistenej nezákonnosti (resp. nahradenie vlastným rozhodnutím súdu o uložení miernejšieho donucovacieho opatrenia) je predpokladom súdom nariadeného prepustenia zo zaistenia s tým, že určenia, že takéto rozhodnutie je nezákonné sa možno domáhať aj po prepustení zo zaistenia (písm. d/ § 221 SSP). Rozhodnutie o zaistení sťažovateľa však žalovaným ani súdom v tomto prípade zrušené nebolo.

16. Primárnym cieľom žalobkyne v tomto konaní bolo dosiahnutie jej prepustenia zo zaistenia. Následne ako to vyplýva so žalobkyňou tvrdeného skutkového stavu, kde jej zákonní zástupcovia sa rozhodli vrátiť spolu s ich deťmi do krajiny pôvodu už viac z tohto dôvodu netrvala na prepustení zaistenia a teda ani na preskúmaní rozhodnutia žalovaného o zaistení. V čase nariadeného pojednávania bola ešte stále v zaistení tak, ako je to uvedené vyššie v bode 9 odôvodnenia tohto uznesenia. Za daných okolností preto nemožno hovoriť o dosiahnutí účelu žaloby a teda procesnom úspechu žalobcu, keď nedošlo k prepusteniu žalobkyne zo zaistenia z dôvodu rozhodnutia jej zákonných zástupcov o dobrovoľnom návrate do krajiny pôvodu).

17. V nadväznosti na to poukazuje súd na rozhodovaciu prax kasačného súdu (rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Szak/15/2017; 1Szak/17/2017; 1Szak/18/2017; 1Szak/20/2017) v zmysle ktorej „Prepustením zo zaistenia sa v prípade správnej žaloby podľa § 221 ods. 1 SSP síce vyčerpal predmet žaloby v časti dožadujúcej sa prepustenia, ale nie v časti dožadujúcej sa preskúmania rozhodnutia z hľadiska jeho zákonnosti a jeho zrušenia.“

18. Z uvedených dôvodov dospel súd k záveru, že nie sú splnené podmienky pre rozhodnutie o trovách konania podľa ust. § 171 ods. 1 SSP, ale o trovách konania je potrebné rozhodnúť podľa § 170 písm. b) SSP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná na Krajskom súde v Košiciach v lehote do 1 mesiaca od doručenia rozhodnutia. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že :

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.